

Bilag til F. t. L. om Forlængelse af Gyldigheden af Lov om Fastsættelse af Husleje.

naar der er tilvejebragt overvejende Sandsynlighed for, at den tidligere Sag har foreligget urigtig oplyst, og at der nu haves Oplysninger, som vilde medføre et væsentlig forskelligt Resultat.

Medens Kommissionens Flertal saaledes principalt maa fraraade en Appelinstant, skal man subsidiært udtale, at for saa vidt det anses nødvendigt at indrette en saadan, skal man blandt de forskellige foreslaaede Former anbefale følgende:

„Hvis en Sag ikke er afgjort med Enstemmighed i Nævnet, skal der herom gives Underretning til Parterne, og disse kan da indanke Sagen for et Overnævn. Dette skal i København bestaa af en af Overrettens Justitiarius udnævnt Jurist som Formand og 2 af Nævnenes Formænd, valgt af samtlige Nævnsformænd.

Udenfor København nedsættes et Overnævn for hver Amtsraadsreds; Overnævnet bestaar af en af vedkommende Amtmand udnævnt Jurist som Formand og 2 af og blandt Formændene for samtlige Amtsraadsredsens Nævn valgte Medlemmer.

Klage over Nævnets Afgørelse indgives inden 8 Dage, efter at Underretning om Nævnets Afgørelse er tilstillet Parterne, skriftlig til Overnævnets Formand, der snarest muligt indkalder Parterne tilligemed mindst 2 af Nævnets Medlemmer, nemlig en for hver af de dissentierende Parter. Efter at Parterne, eller den for dem mødende, og Nævnets Medlemmer har haft Lejlighed til at udtale sig, afgør Overnævnet straks Sagen med endelig forbindende Virkning. Overnævnet fastsætter selv Stedet for Mødets Afholdelse.

Overnævnets Omkostninger afholdes af Statskassen.“

Et Mindretal (Mikael Johansen) kan ikke gaa med til at anbefale en Forlængelse af Huslejeloven, navnlig ud fra det Hensyn, at man mener, at denne Lov snarere hæmmer end fremmer Byggeriet. I øvrigt henvises til de Resolutioner, der enstemmigt er blevet vedtaget paa de nu over hele Landet afholdte Grundejerdelegeretmøder.

Kommissionen kan endelig anbefale, at der i Huslejeloven optages en Bestemmelse om Husejeres Forpligtelse til at udleje Lejligheder, der hidtil har været benyttede til Beboelse, og skal i saa Henseende tillade sig at henvise til Kommissionens Forslag til Lov om Boliganvisningskontorer § 8 (Betænkning I Side 47—48). Man har fra flere Sider modtaget Klager over, at Husejere lader Lejligheder henstaa, og der foreligger endog et Tilfælde, hvor en Ejer har søgt at opnaa Tilladelse til Nedrivning ved at true med, at Lejlighederne alligevel ikke bliver udlejet. Det vil derfor være rigtigt, at Kommunalbestyrelsen kan foranledige, at der — hvor der ikke foreligger særlige Forhold — af Nævnet sættes en vis Frist, inden hvilken Lejlighederne skal være udlejede, saaledes at Kommunen, naar Fristen er oversiddet, er berettiget til selv at overtage Lejligheden til den af Nævnet fastsatte Leje og udleje den videre.

Med Hensyn til Fremlejeloven skal Kommissionens Flertal (samtlige Medlemmer undtagen Clemmensen) anbefale, at Loven forlænges for lige saa lang en Periode som Huslejeloven, idet Trangen til at skaffe Plads paa denne Maade utvivlsomt fremdeles er til Stede. Dog skal man, da Loven kan give Anledning til, at der i nogle Lejligheder bor et større Antal Personer end det sundhedsmæssigt er forsvarligt, foreslaa, at Huslejenævnet som Betingelse for Tilladelse til Fremleje skal kræve Dokumentation for, at mulige Bestemmelser i Sundhedsvedtægten om et vist Minimum af Luftrum pr. Individ eller et vist Maksimum af Personer pr. Værelse overholdes, ligesom Loven maaske selv kunde fastsætte saadanne Regler, f. Eks. at der ikke for nogen af de 2 Husstande maa være mere end 3 Personer pr. Værelse.

P. K. V.

Jens Warming.

Til Indenrigsministeriet.